

Equipes Notre-Dame
Dievo Motinos komandos Lietuvoje
Gyvenkite poroje tikėjimu

DIEVO MOTINOS KOMANDŲ CHARTIJA

1947

1947...1977

DIEVO MOTINOS KOMANDOS CHARTIJA

Kodėl Dievo Motinos komandos?

Mes gyvename kontrastų amžiuje. Viena vertus, plačiai paplitusios skyrybos, svetimavimas, laisva meilė ir „neomaltuzianizmas“⁴; kita vertus, vis daugiau susituokusiųjų porų trokšta krikščioniško gyvenimo; tokios poros įkūrė Dievo Motinos komandas.

⁴ Tomas Robertas Maltusas (1766–1834) – anglų ekonomistas, populiacijos **kontrolės** šalininkas.

- Jos siekia visiškai įgyvendinti savo Krikšto pažadus;
- Jos nori gyventi Kristui, su Kristumi ir per Kristų;
- Jos be išlygų Jam atsiduoda;
- Jos ketina klusniai Jam tarnauti;
- Jos pripažįsta Jį savo namų vadovu ir Viešpačiu;
- Jos paverčia Evangeliją savo šeimos chartija;
- Jos nori, kad jų meilė, pašventinta santuokos sakramentu, būtų:
 - gyrius Dievui,
 - liudijimas žmonėms, aiškiai įrodantis, kad Kristus išgelbėjo meilę,
 - ir atsiteisimas už daugybę santuokai padarytų nuodėmių;
- Jos nori visur būti Kristaus misionierėmis;
- Jos yra atsidavusios Bažnyčiai ir pasirengusios atsiliepti į savo vyskupo ir kunigų kvietimą;
- Jos nori būti kompetentingos savo darbe;
- Jos nori visą savo veiklą paversti bendradarbiavimu su Dievu ir tarnavimu žmonijai.

Gera pažindamos savo silpnumą ir savo stiprybės ribas, kasdien patirdamos, kaip sunku

krikščioniškai gyventi pagoniškame pasaulyje, ir turėdamos nepajudinamą tikėjimą broliškos tarpusavio meilės jėga, **jos nusprendė suformuoti komandą.**

Komandos nėra vaikų darželiai gerbiamiems suaugusiems, bet iš savanorių sudarytas kovotojų būrys.

Nė viena pora nėra verčiama įsijungti į komandą ir joje pasilikti, tačiau pasiliekančios privalo žaisti pagal taisykles, sąžiningai.

Žodžio „Komanda“ reikšmė

Žodis „Komanda“, geriau nei bet kuris kitas, perteikia aiškaus tikslo idėją, kurio siekiama aktyviai ir sutelktomis pastangomis.

Komandos yra pavedusios save Dievo Motinos globai. Tokiu būdu jos pabrėžia savo troškimą jai tarnauti ir teigia, jog nėra geresnio vadovo link Dievo už Motiną Mariją.

KOMANDŲ DVASIA

Tarpusavio pagalba

1 – Be gyvo tikėjimo negali būti krikščioniško gyvenimo, lygiai taip pat tikėjimas negali gyvuoti ir augti be studijų ar meditacijos. Praktikoje matome, kad daugelis krikščionių porų liaujasi studijuoti ir medituoti: kartais dėl to, kad nesupranta šių dalykų prasmės, kartais dėl to, kad pritrūksta laiko, vadovavimo ir mokymo. Jų tikėjimas lieka nebrandus, silpnas, o Dievo valios ir Bažnyčios mokymo pažinimas – paviršutiniškas ir nepilnas. Jos menkai pažįsta kelius į vienybę su Dievu bei silpnai suvokia šeimos gyvenimo realijas: santuoką, meilę, tėvystę, vaikų auklėjimą ir t.t. Todėl šioms poroms trūksta religinio gyvastingumo, o jų įtaka kitiems – labai ribota.

Komandos poros nori į tai reaguoti: stengiasi pagilinti savo religinį pažinimą; atrasti, ko reikia Kristus, ir mėgina derinti savo gyvenimus su Jo reikalavimais.

Jos siekia šio tikslo kartu kaip komanda.

2 – Neužtenka pažinti Dievą ir Jo Mokymą, būtina su Juo susitikti asmeniškai. Šalia Šv. Rašto ir kitokių studijų privalo atsirasti ir malda. Dievo Motinos komandų nariai padeda vienas kitam ir studijuoti, ir melstis. Mes meldžiamės vieni su kitais ir vieni už kitus.

„Ir dar sakau jums: jeigu kas iš jūsų susitars žemėje dviese melsti kokio dalyko, jiems mano dangiškasis Tėvas jį suteiks. Kur du ar trys susirinkę mano vardu, ten ir aš esu tarp jų.“ (Mt 18, 19–20)

Sustiprintos Viešpaties pažadu, Komandų poros stengiasi visada atsiminti, kad Kristus yra su jomis, ir džiugiai bei pasitikėdamos meldžiasi kartu.

3 – Ar galima teigti, kad padedi savo draugams gyventi dvasinį gyvenimą, jeigu nepadedi jiems įveikti sunkumų ir rūpesčių? Todėl Dievo Motinos komandos kilniaširdiškai praktikuoja tarpusavio meilę tiek materialiai, tiek dvasiškai, pakludamos šventojo Pauliaus raginimui: „Nešiokite vieni kitų naštas, ir taip įvykdysite Kristaus Įstatymą“ (Gal 6, 2).

Jos stengiasi patenkinti keturis broliškos meilės reikalavimus: 1) duoti; 2) priimti (sunkiau negu duoti); 3) paprašyti (dar sunkiau) ir 4) mokėti atsisakyti (tai įmanoma tik turint paprastumo dvasią).

Tarpusavio pagalba turėtų suteikti teisėtą saugumą, kurio daugelis tikisi iš pinigų.

Liudijimas

Apaštalų darbai (Apd 4, 32) pasakoja mums, kad pirmieji krikščionys „buvo vienos širdies ir vienos sielos“. Matydami juos, pagony s tebėjosi: „Pažiūrėkite, kaip jie myli vienas kitą!“, o šis susižavėjimas paskatindavo juos atsiversti. Ar broliška meilė šiame XX-ajame amžiuje prarado įtakos galią ir patrauklumą, kuri ji turėjo Bažnyčios gyvavimo pradžioje? Dievo Motinos komandos mano, kad šiandien, kaip ir anuomet, netikinčiuosius galima laimėti Kristui, jeigu jie matys, kad krikščioniškos poros tikrai myli viena kitą ir padeda viena kitai ieškoti Dievo ir tarnauti savo broliams bei seserims. Taip broliška meilė pranoksta tarpusavio pagalbą ir tampa gyvu liudijimu.

KOMANDŲ DISCIPLINA

Kad Komandų dvasia būtų gyva ir neišsikvėptų, reikalinga taisyklė. Dvasia ir taisyklė, kaip siela ir kūnas, negali būti atskirtos: dvasia turi būti taisyklės siela; taisyklė turi palaikyti ir saugoti dvasią.

Taisyklė turi būti pakankamai lengva, kad neslopintų kiekvienos poros asmenybės ir nekliudytų jos misijai, bet sykiu ir pakankamai stipri, kad apsaugotų nuo ištižimo.

Komanda

Komandą sudaro 4–7 poros. Viena iš šių porų yra komandos vadovė. Svarbu neviršyti šio skaičiaus, nes tuomet bus sunku pasiekti intymią atmosferą ir prarasime kokybę.

Kasmėnesinis susitikimas

Nuo ilgo išsiskyrimo draugystė kenčia; jai reikia reguliarių susitikimų. Būtent todėl komanda susitinka bent kartą per mėnesį. Dalyvavimas

šiame susitikime yra privalomas⁵. Susitikimo planas yra toks:

VALGYMAS KARTU. Pageidautina kasmėnesinį susitikimą pradėti bendru valgymu kurios nors poros namuose (jei įmanoma, paeiliui vis kitur). Žmogus neišrado nieko geresnio už valgymą, kas labiau padėtų surinkti žmones ir sukurti draugystės ryšius. Argi šeima nesusirenka kartu valgyti? Ar Eucharistinis valgis nesurenka kartu Dievo vaikų? Apaštalų darbai pasakoja, kad pirmieji krikščionys „savo namuose tai vienur, tai kitur laužydavo duoną, su džiugia ir tauria širdimi drauge vaišindavosi“ (Apd 2, 46).

BENDRA MALDA. Bendra malda yra puikus būdas susitikti kitus gelmėje, įgyti bendrą dvasią ir vis geriau suvokti Kristaus buvimą tarp savųjų. Tačiau bendrystės gelmė atsiranda tik tuomet, jei maldai skirtas laikas yra pakankamai ilgas, kad padėtų žmonėms atidėti į šalį savo rūpesčius ir kurtų tylą. Bendrai maldai skiriamas mažiausiai

⁵ Savaime aišku, kad rimtų sunkumų atveju pora gali būti atleista nuo šios prievolės lygiai taip pat kaip ir nuo kitų.

ketvirtis valandos prieš apsikeitimą nuomonėmis/požiūriais.

Iš karto po maldos poros dalijasi savo intencijomis. Norint, kad visi jas priimtų, reikia pateikti daugiau detalių ir žiūrėti, kad jos plauktų iš širdies.

Po to prisimenamos aktualios visos katalikų „šeimynos“ intencijos ir už jas pasimeldžiama (pvz., už persekiojamus krikščionis, sunkumų patiriančias misijas, konkretų apaštalinį projektą, pašaukimus į kunigystę ir t.t.).

Kad ši bendra malda išplėstų širdis ir paskatintų jas plakti pagal Bažnyčios pulsą, ji susidės iš psalmių, maldų ir himnų, esančių brevijoriuje ir mišiole. Šios maldos pateikiamos Dievo Motinos komandų Naujienlaiškyje.

Kita maldos dalis – garsiai išreikštos kiekvieno nario mintys, įžvalgos ir jausmai, įkvėpti Naujienlaiškyje pasiūlytos Šv. Rašto ištraukos. Turėtų būti palikta laiko ir tylai, kad kiekvienas galėtų įeiti į glaudesnę bei asmeniškesnę kontaktą su Dievu.

BENDRASIS PASIDALIJIMAS⁶ IR PASIDALIJIMAS APIE ĮPAREIGOJIMUS. Kasmėnesinių susitikimų metu derėtų skirti laiko (galima ir valgant) bendrajam pasidalijimui apie visiems svarbius ir rūpimus dalykus, turinčius įtaką šeimai, darbui, pilietinei ar bažnytinei veiklai; apie sėkmes ir nesėkmes, atradimus, džiaugsmus ir liūdesius.

Po maldos yra skiriama laiko pasidalyti apie Chartijos įpareigojimus. Kiekviena pora ganėtinai atvirai pasipasakoja, ar per praėjusį mėnesį laikėsi Chartijoje nustatytų įpareigojimų.

Savaime aišku, jog tai yra intymi ir asmeniška sritis, kurią būtų neteisinga atskleisti draugiškumo dingstimi. Komandų nariai reaguoja į begėdišką porų atvirumą – per daug paplitusį šiandien – kai be jokių dvejonų kiekvienam išplepamos vedybinio gyvenimo problemos. Išskyrus šią vienintelę išlygą, dalijimasis ir paprastas broliškos tarpusavio pagalbos prašymas atitinka

⁶ „Bendrasis pasidalijimas“ yra platesnis už pasidalijimą naujienomis. Prancūziškame Chartijos tekste jis yra vadinamas „Mise en commun“ remiantis Apd 4, 32: „Jie visa turėjo bendra“.

evangelinės meilės reikalavimą. Daugybė porų išsigelbsti nuo vidutiniškumo ir net nuo žlugimo, kai jos nelieka vienos kovoje su problemomis.

PASIKEITIMAS POŽIŪRIAIS⁷. Pokalbiai, kurie vyksta ne Dievo akivaizdoje, gali pavirsti lėkštais plepalais. Idėjos plinta kaip gandai, o širdys atsisako atsiverti tiesoms, kurios kviečia permainoms. Komandų nariai ryžtasi būti visiškai lojalūs: kiekviena suvokta tiesa turi tapti žmogaus gyvenimo dalimi.

Pasikeitimas požiūriais yra vaisingas tik tuomet, kai jam pasiruošiame. Sutuoktiniai turi kartu apmąstyti studijuojamą temą ir, likus kelioms dienoms iki susitikimo, nusiųsti atsakingajai porai komentarus raštu. Porų liudijimu, šis įpareigojimas skirti laiko apmąstymui kartu duoda gerų vaisių.

Kad poros galėtų viena kitai padėti studijose, būtinas kiekvieno asmens pasiruošimas pasidalyti. Jis yra reikalingesnis nei materialios tarpusavio

⁷ „Pasikeitimas požiūriais“ nėra diskusija ar debatai, bet pasidalijimas mintimis apie studijuojamą temą.

pagalbos atveju, kuomet žmonės nuogąstauja ir graužia save, kad gaudami nieko neduoda kitiems.

Studijuojamos temos nėra laisvas komandų pasirinkimas. Jas pateikia Vadovaujanti komanda – ne iš savavališko autoritarizmo, bet siekdama padėti poroms įgyti kiek įmanoma gilesnį krikščionišką supratimą ir supažindinti jas su tikruoju santuokinio bei šeiminio gyvenimo dvasingumu.

Pirmieji 3-eji metai yra skiriami esminėms temoms: meilei, santuokai ir vedybiniam dvasingumui.

Po trejų metų komandos gali rinktis temas iš kelių serijų, kurios pateikiamos su studijavimo planais, klausimynais ir nuorodomis⁸.

Be abejo, komandos gali organizuoti papildomus susitikimus, skirtus tiek pasikeisti požiūriais, tiek paprasčiausiai draugystei pagilinti.

⁸ Pagal tėvo Caffarel konferenciją „Dievo Motinos komandos ateizmo akivaizdoje“ 1970 m. Romos susirinkime, studijuojamos temos „remiasi Dievo Žodžiu, kuris yra viso dvasinio gyvenimo pagrindas.“

Kiekvienos poros įsipareigojimai

Poros jungiasi į komandas, ieškomamos pagalbos. Tai neatleidžia jų nuo asmeninių pastangų. Kad nukreiptų jų pastangas tikslinga kryptimi ir jas sustiprintų, Komandos prašo savo narių laikytis šių įsipareigojimų:

a) nusistatyti gyvenimo taisyklę (dėl didžiulės porų įvairovės neįmanoma visoms pasiūlyti vienos taisyklės). Be gyvenimo taisyklės religinis sutuoktinių gyvenimas gali lengvai pasiduoti momentinėms užgaidoms ir virsti chaosu. Ši gyvenimo taisyklė (kiekvienas sutuoktinis dar turi ir savo asmeninę taisyklę) nulemia pastangas, kurias žmogus yra linkęs primesti sau, kad geriau atsilieptų į Dievo valią.

b) ne įsipareigojimų gausybė, bet aiškus jų apibrėžimas padeda sustiprinti valią ir išvengti plūduriavimo. Nuo per didelio ar per mažo veiklumo gali apsaugoti kunigo patarimas ir vadovavimas. Nėra prievolės atskleisti komandai nei priimtą taisyklę, nei jos laikymosi būdą, tačiau dera pastebėti, kad kai kuriems tai yra naudinga.

c) melstis poroje ir su savo vaikais kartą per dieną, nes šeima privalo garbinti Dievą, o bendra malda turi didelę galią;

d) kasdien kalbėti Dievo Motinos komandų maldas vienybėje su visomis Judėjimo poromis;

e) praktikuoti kasmėnesinį „prisėdimą“ – tai proga kiekvienai porai peržvelgti savo gyvenimą;

f) poroje apmąstyti studijuojamą temą, prieš susitikimą atsiųsti komentarus raštu – ir dalyvauti susitikime;

g) skaityti Naujienlaiškio vedamąjį;

h) kasmet dalyvauti bent 48 valandų rekolekcijose kartu su vyru/žmona. Prieš įsijungiant į Komandą vienos rekolekcijos irgi yra būtinos;

i) kasmet atiduoti vienos darbo dienos pajamas kaip atlygį už dvasinį praturtinimą, kad būtų patenkinti materialiniai Judėjimo poreikiai ir užtikrinta jo plėtra;

j) broliškai bendrauti su kitų komandų poromis ir jas priimti, kai atsiranda proga.

Nuo 1970 m. gegužės mėn.⁹ kiekvienas Dievo Motinos komandų narys yra prašomas vykdyti šiuos įsipareigojimus:

⁹ Tėvas Caffarel šiuos tris įpareigojimus pateikė konferencijoje „Dievo Motinos komandos ateizmo akivaizdoje“ 1970 m. Romos susirinkime.

- kasdien skirti 10 minučių kontempliatyviajai maldai;
- ištvermingai skaityti Dievo Žodį (kiekvienas gali laisvai apsispręsti, kaip jis/ji tą darys);
- studijuoti, ką reiškia krikščioniškoji askezė, ir pasiryžti paversti ją savo santuokinio gyvenimo dalimi.

KOMANDŲ STRUKTŪRA

Atsakingoji pora¹⁰

Atsakingosios poros vaidmuo ir jos svarba yra apibrėžiami trumpa formuluote: „sutuoktiniai, atsakingi už brolišką meilę“. Būtent jie turi rūpintis, kad komanda gyventų evangelinėje meilėje, o kiekviena pora gautų reikalingą pagalbą.

Jiems primygtinai patariama rengti kas mėnesinį susitikimą drauge su komandos kapelionu.

Atsakingoji pora užtikrina ryšį su Judėjimo vadovais, o per juos – ir su visomis Dievo Motinos komandomis.

Kas mėnesį jie siunčia ataskaitą apie savo komandos veiklą Ryšių porai. Dėl šių ataskaitų ir Naujienlaiškio kiekviena komanda gali turėti naudos iš kitų komandų patirties. Ataskaita gali atskleisti komandos suglebimą pačiose jo užuomazgose; ir vadovaujanti komanda gali iškart

¹⁰ Šiame vertime pasirinktas terminas „Atsakingoji pora“, nes jis seniai yra prigijęs ir komandų jau vartojamas, nors pati frazė – tai netikslus prancūziško junginio „Foyer Responsable“, reiškiančio „Namai/Šeima, atsakinga už tai, kas vyksta“, vertimas.

spręsti iškilusius klausimus. Kiekviena komanda, nenorinti ar negalinti paklusti sąžiningo žaidimo taisyklėms, yra prašoma palikti Judėjimą. Tai būtina dėl drausmės: kiek judėjimų žlugo ar lėtai užduso nuo inertiškų narių naštos, laiku nepaprašę jų pasitraukti.

Kai Atsakingoji pora yra priversta paprašyti, kad įsipareigojimų nevykdanti pora pasitrauktų, ji turėtų padėti išeinantiems suprasti, kad komandos meilė jiems nesusilpnėjo, nors dėl bendrojo komandos gėrio jie turi pasitraukti. Ji užtikrins, kad komandos kontaktai ir draugystės ryšiai su pasitraukusia pora liktų artimi.

Susikūrusi komanda pasirenka atsakingąją porą ir po to, komandos metų pabaigoje¹¹, pasirinkimą atnaujina, pasirinkdami tą pačią arba kitą porą. Vadovaujanti komanda turi veto teisę Atsakingosios poros paskyrimo atžvilgiu.

Atsakingoji pora pajėgs gerai atlikti savo pareigas, jei nuolat griebsis maldos. Todėl abu sutuoktiniai įsipareigoja bent kartą per savaitę dalyvauti šv. Mišiose šiokiadienį (išskyrus tada,

¹¹Komandos metai baigiasi su vasaros atostogomis.

kai sukliudo tikrai rimtos priežastys) ir kasdien bent 10 minučių melstis kontempliatyviaja malda.

Kunigo vaidmuo komandoje

Kiekviena komanda privalo užsitikrinti kunigo pagalbą. Jokia programa ar darbas neatstos ugdomojo ir dvasinio kunigo indėlio. Jis ne tik apibrėžia principus, bet taip pat padeda poroms jais praktiškai vadovautis gyvenime. Kunigas ir poros vaisingai bendradarbiauja, mokydamiesi vieni kitus suprasti, vertinti bei paremti: sutuoktiniai palaiko apaštalias kunigo intencijas, o kunigas šv. Mišių aukoje prisimena poras, kurių pastangos, kovos ir troškimai jam taip gerai žinomi.

Naujos komandos kūrimas

Įkurti naują komandą – jautrus reikalas. Per daug skubota pradžia, aiškiai neapibrėžus tikslų ir metodų, beveik garantuotai ves link nesėkmės. Būtina rūpestingai tam pasirengti ir skirti mažiausiai 3 susitikimus supažindinti su Chartija ir jai išaiškinti su Palydinčiosios poros pagalba.

Maždaug po metų naujosios komandos nariai yra kviečiami įsipareigoti. Vadovaujančios komandos atstovo akivaizdoje jie įsipareigoja laikytis Dievo Motinos komandų Chartijos dvasios ir raidės.

Naujos poros priėmimas į komandą

Nauja pora turi susipažinti su Chartija. Ji studijuoja Chartiją padedama Atsakingosios poros arba kurios nors kitos poros komandoje. Po to pora pamažu stengiasi praktikuoti įsipareigojimus.

Po maždaug vienus metus trunkančio išbandymo ji įsipareigoja komandai, kai kitos poros atnaujina savo įsipareigojimą. Kaip naujoji pora turi būti formuojama studijuojant bazinės studijų temas? Šiuo atveju pagalbą turi suteikti Atsakingoji pora, net jei dėl to jiems patiems reiktų atsiprašyti komandos, kad nespėja atsakyti į šiuo metu komandoje studijuojamos temos klausimyną.

Komandų Naujienlaiškis

Būtiną glaudų kontaktą tarp Vadovaujančiosios komandos ir visų Judėjimo komandų,

kad ir kaip toli jos būtų išsibarsčiusios. Broliški ryšiai tarp pačių komandų, paremtų tarpusavio pažinimu, pagalba ir malda, taip pat yra svarbūs.

Kiekvienai porai siunčiamas Naujienlaiškis sukuria ir palaiko dvigubą ryšį: vertikalų ir horizontalų. Jame randamos komandų naujienos, pranešimai apie įdomiausias patirtis, vedamasis (minėtas aukščiau), maldų tekstai kasmėnesiniam susitikimui, informacija ir t.t.

Ryšių poros, sektoriai, regionai

Vien Komandų Naujienlaiškio neužtenka, kad ryšiai tarp Vadovaujančiosios komandos ir kitų komandų būtų tokie glaudūs ir vaisingi, kaip to visi pageidautų. Tuo turi pasirūpinti įvairaus lygmens Judėjimo vadovybė.

Kiekviena komanda pavedama Ryšių porai (kiekviena Ryšių pora rūpinasi 3–5 komandomis). Komandos yra grupuojamos į sektorius, o sektoriai – į regionus. Sektoriaus ir regiono atsakingosios poros yra atsakingos už sklandžią joms pavestų komandų veiklą.

Dėl dažnų tarpusavio kontaktų įvairaus lygmens vadovai perteikia informaciją ir gaires iš Vadovaujančiosios komandos, o šią informuoja apie komandų troškimus ir poreikius. Todėl santykis tarp Judėjimo vadovybės bei komandų pasižymi brolišku nuoširdumu, o ne grynai administraciniu vadovavimu.

Vadovaujančioji komanda

Vadovaujančiąją komandą sudaro kunigas ir sutuoktinių poros. Ji nėra vien administracinis organas, bet varomoji plačiai paplitusio Judėjimo jėga. Jos misija – palaikyti gyvą komandų dvasią ir stiprią drausmę. Jos nariai privalo gyventi arti Dievo maldoje ir arti komandų atidžioje draugystėje.

Komandų nariai savo ruožtu turi remti Vadovaujančiąją komandą malda, pastabomis ir pasiūlymais.

Įstoti į Dievo Motinos komandų Judėjimą ir priimti Chartiją nėra komandų tikslas, bet bendro kelio pradžia. Krikščioniškų namų įstatymas yra meilė, o meilė neturi ribų ir nepažįsta poilsio.

Paskelbta Nekaltojo Prasidėjimo šventėje, 1947 m. gruodžio mėn. 8 d.

P.S. Dievo Motinos komandų Chartija yra neatšaukiama. Kad ji būtų pritaikyta prie Judėjimo ir jo narių evoliucijos, Vadovaujančioji komanda ją turi atnaujinti savo arba Komandų narių iniciatyva.

Jokia porų grupė negali pasivadinti Dievo Motinos komanda, jeigu ji nėra įsipareigojusi Judėjimui.

DOKUMENTAS W 1. *Visos teisės saugomos.*
5 redakcija, 1972 m. gegužė

1977...

Praktinis atnaujinimas...

Kas yra Dievo Motinos komanda?

Kas yra Dievo Motinos komanda?

1 – SUMANYMAS

„Ateik ir sek paskui mane“: tai Kristaus kvietimas kiekvienam iš mūsų, kiekvienai mūsų porai, raginantis mus būti vis atviresniais Jo meilei ir liudyti ją visur, kur gyvename.

Poros, kurios nori atsiliepti į šį kvietimą, bet suvokia savo silpnumą, pasitikėdamos Santuokos sakramento malone, tikėdamos broliškos savitarpio pagalbos veiksmingumu ir Kristaus pažadu: „Kur du ar trys susirinkę mano vardu, aš esu tarp jų“ (Mt 18, 20), nusprendžia suburti komandą ir paprašyti Judėjimo padėti joms tai padaryti. Tai bendras Dievo Motinos komandas sudarančių porų sumanymas.

2 – PAVIDALAS

Dievo Motinos komanda yra krikščioniška porų bendruomenė

Bendruomenė

Dievo Motinos komanda, kurią sudaro 5–7 poros ir kunigas, sudaroma laisvai. Niekas nėra verčiamas prisijungti ir niekas nėra verčiamas pasilikti. Kiekvienas lieka aktyvus, ištikimas Dvasiai.

Jos nariai sutinka lojaliai žaisti bendruomenės gyvenimo žaidimą, kad įgyvendintų bendrą sumanymą.

Šis bendruomenės gyvenimas turi savo dėsnius ir reikalavimus, kuriuos įkūnija tam tikrų bendrų tikslų pasirinkimas ir labai konkrečios priemonės šiems tikslams pasiekti (plg. 3 dalį); kiekvienas asmuo, įsitraukęs į bendruomenės veiklą, yra atsakingas ir už jos sprendimų priėmimą.

Komanda yra platesnės bendruomenės, tarp-tautinio Dievo Motinos komandų judėjimo, kurios gyvenimu ji sutinka visapusiškai dalytis, narė.

Krikščionių bendruomenė

Dievo Motinos komanda nėra tik iš žmonių sudaryta bendruomenė; ji renkasi „Kristaus vardu“, o jos tikslas – padėti savo nariams augti meilėje Dievui ir artimui, kad jie galėtų geriau atsiliiepti į Kristaus kvietimą.

Kristus norėjo, kad bendruomenė būtų vieta, kur būtų priimama ir įgyvendinama Jo mums perduota meilė. Jis subūrė vieną tokią bendruomenę, pažadėjo jai savo buvimą, suteikė savo Dvasią, patikėjo savo džiugią žinią, kurią ji turi nešti pasauliui. Ši bendruomenė yra Bažnyčia, kuri yra Jo kūnas ir kuri tarnauja žmonių bendruomenei.

Šią didžiąją bendruomenę sudaro mažos, daugialypės bendruomenės. Nors jų struktūra nėra tapati, jos vis dėlto dalyvauja Bažnyčios gyvenime, kaip kiekviena ląstelė dalyvauja viso kūno gyvenime, šiame gyvenime, kuris yra pati Kristaus meilė Tėvui ir žmonijai.

Dievo Motinos komanda yra viena iš tokių mažų bendruomenių, todėl ji nori būti susijusi su Tėvu, glaudžiai bendrauti su Bažnyčia ir būti visiškai atvira pasauliui.

Jos gyvenimas bus atitinkamai organizuojamas, o kunigas, kuris „padaro Kristų esantį kaip mistinio Kūno galvą“ (Vyskupų sinodas, (1971), padės jai neišleisti iš akių tikrojo tikslo.

Porų bendruomenė

Krikščionių pora pati savaime yra „krikščioniška bendruomenė“, tačiau ji pasižymi ypatingu savitumu.

Viena vertus, ši bendruomenė remiasi žmogiška tikrove: laisva, visiška, galutine ir vaisinga meilės dovana, kurią vyras ir moteris dovanoja vienas kitam per santuoką. Kita vertus, Kristuje ši žmogiška tikrovė tampa sakramentu, t. y. ženklu, kuris parodo Dievo meilę žmonijai ir Kristaus meilę Bažnyčiai bei padaro sutuoktinius jos dalininkais.

Taigi Kristus privilegijuotu būdu yra santuokinėje bendruomenėje: jo meilė Tėvui ir žmonijai iš vidaus perkeičia žmogišką meilę. Štai kodėl krikščioniškai išgyvenama žmogiška meilė jau savaime yra Dievo liudijimas; iš jos pilnatvės kyla poros apaštalinė veikla.

Todėl savitarpio pagalba Dievo Motinos komandoje įgauna ypatingą pobūdį: poros padeda viena kitai kurti save Kristuje – poros kūrimas yra nuolatinis procesas – ir savo meile tarnauti Karalystei.

Dievo Motinos komandas globoja Mergelė Marija. Jos nariai pabrėžia esantys įsitikinę, kad nėra geresnės vadovės pas Dievą už tą, kuri „užima pirmąją vietą tarp Viešpaties nuolankiųjų ir vargdienių, kurie viltingai iš jo tikisi ir sulaukia išganymo“ (Lumen gentium – 55).

3 – KELIAS

Kiekvienam krikščioniui tėra vienas kelias – Jėzus Kristus, įsikūnijęs Dievo Žodis:

„Palaiminti, kurie klausosi Dievo žodžio ir jo laikosi“ (Lk 11, 22).

Dievo Motinos komandos savo nariams neprimeta tam tikro dvasingumo; jos tiesiog nori padėti jiems kaip šeimai atsiduoti šiam Kristaus nubrėžtam keliui. Tam komandos siūlo:

- gyvenimo gaires,
- siekius,
- komandos gyvenimą.

Gyvenimo gairės

Pagrindinė gairė yra meilė, kurios Kristus atėjo mums atnešti: „mylėk Viešpatį savo Dievą visa širdimi, visa siela, visu protu ir visomis jėgomis. [...] Mylėk savo artimą kaip save patį.“ (Mk 12, 30–31).

Augti šioje meilėje yra viso gyvenimo užduotis, ir Dievo Motinos komandos siūlo savo nariams pagalbą. Jos iš savo narių prašo:

- idant padėtų vieni kitiems augti Dievo meilėje:
 - malda turėtų tapti svarbia jų gyvenimo dalimi;
 - reguliariai skaityti Dievo žodį ir stengtis vis labiau gyventi pagal jį;
 - nuolat gilinti savo tikėjimo žinias;
 - dažnai priimti sakramentus, ypač Eucharistiją;
 - stengtis pažinti ir praktikuoti krikščionišką askezę;
- idant padėtų vieni kitiems augti artimo meilėje:
 - išgyventi autentišką santuokinę savitarpio pagalbą – įsiklausymą, dialogą, dalijimąsi – visose srityse, ypač dvasinėje;
 - nuolat rūpintis savo vaikų žmogišku ir krikščionišku ugdymu;

- praktikuoti svetingumą savo namuose;
- konkrečiai liudyti Kristaus meilę, visų pirma vienu ar keliais įsipareigojimais Bažnyčioje ar mieste.

Siekiai

Patirtis rodo, kad nesant tam tikrų konkrečių taikymo taškų, kyla realus pavojus, kad gairės liks tik negyva raide. Štai kodėl Dievo Motinos komandos siūlo savo nariams:

- „įsipareigoti“ laikytis šešių tiksliai apibrėžtų siekių: jie vadinami „įsipareigojimais“;
- reguliariai prašyti komandos tikrinti šiuos punktus ir padėti vieni kitiems: tai kas mėnesio susitikimo „pasidalijimas apie siekius“.

Siekiai yra tokie:

- 1) reguliariai „klausytis“ Dievo žodžio;
- 2) kiekvieną dieną skirti laiko tikram „susitikimui“ su Viešpačiu (tylioji malda);
- 3) kasdien susitikti kartu, vyrui ir žmonai, su-tuoktinių (ir, jei įmanoma, šeimos) maldai;

4) kiekvieną mėnesį rasti laiko tikram santuokiniam dialogui Viešpaties žvilgsnyje (pareiga prisėsti);

5) nusistatyti „Gyvenimo taisyklę“ ir kiekvieną mėnesį ją peržiūrėti;

6) kiekvienais metais stoti priešais Viešpatį per bent 48 valandas trunkančias rekolekcijas, jei įmanoma, poroje.

Komandos gyvenimas

Komanda nėra savitikslių, ji yra priemonė, tarnaujanti jos nariams bei padedanti:

- kartu melstis;
- veiksmingai padėti vieni kitiems jų kelionėje pas Viešpatį ir liudijant Jį.

Kaip ir bet kurios krikščionių bendruomenės gyvenime, komandos gyvenime yra trys pagrindiniai aspektai ir momentai:

- su Kristumi komanda kreipiasi į Tėvą, kad priimtų Jo meilę;
- Kristuje komanda dalijasi šia meile: „Jie buvo vienos širdies ir vienos sielos“ (Apd, 32);

- veikiama Kristaus Dvasios, komanda siunčia savo narius į pasaulį atskleisti šią meilę.

Šie trys aspektai pirmiausia patiriami per kas mėnesinį susirinkimą.

Tai apima:

- valgymą, kuris ypač palankus draugystei metas;
- bendrą maldą, kuri yra susitikimo centras ir viršūnė, kartais galinti įgauti eucharistinio šventimo formą;
- „pasidalijimą“ (apie siekius) ir „bendrąjį pasidalijimą“; tai metas savitarpio pagalbai, ypač dvasinei ir apaštališkai savitarpio pagalbai;
- keitimasis nuomonėmis studijų tema; tai yra mūsų tikėjimo gilinimo metas.

Tačiau komandos gyvenimas neapsiriboja kas mėnesiniu susitikimu: malda vienybėje su kitais komandos nariais ir jų intencijomis, dalijimasis ir savitarpio pagalba tęsis visą mėnesį kiekvienos komandos iniciatyva.

Būtent „atsakingoji pora“, kurią kasmet išrenka komandos nariai, užtikrins, kad visi aktyviai dalyvautų bendruomenės gyvenime, kad savitarpio

pagalba būtų veiksminga ir kiekvienas jaustųsi bendruomenės pripažintas, mylimas ir nuoširdžiai globojamas.

Dėl to ji ragina visus konkrečiai apsibrėžti savo narystę Dievo Motinos komandose:

- Komandos lygmeniu:
 - dalyvaujant kasmėnesiniame susitikime;
 - melžiantis ir apmąstant būsimą susitikimą, ypač užrašant savo apmąstymus, kurie kyla perskaičius mėnesio temą.
- Judėjimo lygmeniu:
 - sekant Judėjimo gyvenimą, ypač skaitant komandų naujienlaiškį (ypač redaktoriaus laišką);
 - stengiantis laikytis bendrų Judėjimo krypčių ir dalyvaujant jo paieškose;
 - dalyvaujant įvairių lygmenų susitikimuose;
 - sutinkant dalyvauti Judėjimo gyvenime ir jo apaštališkoje misijoje;
 - prisiimant atsakomybę;
 - pervedant metinę auką, apskaičiuojamą pagal vienos dienos pajamas;
 - meldžiantis kiekvieno Judėjimo nario intencijomis.

IŠVADA

Dievo Motinos komandos yra santuokinio dvasingumo judėjimas. Jos siūlo savo nariams komandos gyvenimą ir konkrečias priemones, padedančias jiems kaip šeimai augti Dievo ir artimo meilėje. Taip jos rengia savo narius liudijimui, kurio išraišką kiekviena pora pasirenka pati. Taigi, nors jos nėra aktyvistų judėjimas, nori būti aktyvių žmonių judėjimu.

1976 m. rugsėjo mėn.

UŽRAŠAMS

UŽRAŠAMS

Equipes Notre-Dame

Equipes Notre-Dame